प्णयो गन्धः पृथिव्यां च तेजश्वास्मि विभावसी । जीवनं सर्वभूतेषु तपश्चास्मि तपस्विषु ॥ १॥ वीतं मां मर्वभूतानां विद्धि पार्य मनातनं । बुद्धिबुद्धिमतामस्मि तेज्ञस्तेज्ञास्वनामक् ॥ १०॥ बलं बलवतां चाक् कामरागविवितितं। धर्माविरुद्धो भूतेषु कामो ऽस्मि भर्तर्षभ ॥ ११॥ य चैव साविका भावा राजसास्तामसाश्च ये। मत्त एवीति तान् विद्धि न वहं तेषु ते मिष ॥ १३॥ त्रिभिगुणामयेभाविर्भिः सर्विमिद् जगत्। मोक्तिं नाभिज्ञानाति मामेभ्यः पर्मव्ययं ॥ १३॥ देवी क्षेषा गुणामयी मम माया इर्त्यया। मामेव ये प्रपद्मते मायामेतां तर्ति ते ॥ १४॥ न मां उष्कृतिनो मूढाः प्रपद्मते नराधमाः । माययापक्तज्ञाना ग्रामुरं भावमाश्रिताः ॥ १५॥ चतुर्विधा भजनो मां जनाः मुकृतिनो उर्जुन स्रात्ती जिज्ञासुर्घार्थी ज्ञानी च भरतर्षभ ॥ १६॥ तेषां ज्ञानी नित्ययुक्त एकभक्तिर्विशिष्यते । प्रियो कि ज्ञानिनो उत्यर्थमकं सचमम प्रियः ॥ १७॥ उदाराः सर्व रुवैते ज्ञानी वात्मैव मे मतं । श्रास्थितः स व्धियुक्तात्मा मामेवानुत्तमां गतिं ॥ १८॥